

Протојереј о. Радомир Ћутило

Протојереј о. Радомир Ћутило рођен је у близини Доњег Вакуфа у Босни. Био је четврто од петоро деце (Јорданка, Слободанка, +Анђа и Јефа). Њихова мајка, Јованка, умрла је млада. (имала је свега 33 године). А наш отац Раде имао је само 4 године. Живот на селу био је тежак, али породица је свакодневно богобојажљиво радила. Неколико година после упокојења мајке оца Радомира, његов отац Митар, оженио се Митром Миловац. Поставши члан породице Ћутило, Митра је много волела децу и помогла им у њиховом васпитању. Научила их је свему што је требало

да знају на селу, у кући и око куће. (кувању, хеклању, бојењу вуне и ткању ћилима) - Такође, она им је била прави пример православног хришћанина. Недуго затим стигао је и млађи брат Боро.

На оца Радета снажно је утицала посвећеност породице молитви и посетама Цркви. Када је имао само 14 година донео је одлуку да напусти очев дом и упише се у Богословију, у манастиру Крка у Далмацији. По завршетку Богословије, отишао је на обавезно служење војног рока. Када је одслужио војску, успоставио је везу са Његовим Преосвештенством епископом Митрофаном, који га доводи у САД ради даљег школовања на Богословском факултету Светог Саве. Његово Преосвештенство је недавно пре тога примио дужност викарног епископа епархије Средњезападноамеричке. Отац Раде је добио благослов свога владике, Јефрема из Бања Луке, и стигао у Либертивил у септембру 1988. године.

Преко заједничких пријатеља, о. Раде је упознао протиницу Кели у другој половини прве године богословског факултета Светог Саве. Током лета боравио је са породицама у нашој парохији у Милвокију и радио је на црквеном имању, а касније свуда по Милвокију и околини. Након што је дипломирао теолошки факултет, дипломирани теолог Раде и Кели венчали су се у саборном храму Светог Саве 1992. године. Следеће године, 26. септембра постаје ђакон. Добровољно је служио недељом док је протиница Кели тада похађала универзитет у Милвокију да би стекла диплому машинског инжињера.

Његово Високопреосвештенство митрополит Христифор произвео је оца Радомира у свештенички чин на парохијској прослави дана Светог Саве, 29. јануара 1995. Пошто се наш отац Милан Марковина недавно пензионисао, о. Радету је понуђено место пароха. У то време је дошло до великог прилива Срба у парохију након рата у Босни и Крајини, као и у великом досељавању новопридошних после другог светског рата. Као и многи у парохији, породица оца Радета изгубила је свој дом и имање. Стога су о. Раде и протиница Кели радили на томе да чланове његове породице, (укупно 20) буду доведени у САД како би свој живот почели изнова. Заједно са породицом о. Раде је помогао многим новодошлим породицама да се придруже заједници и навикну на живот у Америци.

Године 1998 рођен је син Јован Митар. Јован је уједно био и прво свештеничко дете рођено на парохији Светог Саве. Мали Јован је имао 4 килограма и брзо је напредовао. Кум на крштењу, отац Рајко Косић имао је пуне руке посла на дан Јовановог крштења, 14. фебруара 1999. Три године

Протојереј о. Радомир Ћутило

касније, Стефан Владимир, рођен је 2001. године. Оба дечака крстио је Његово Преосвештенство митрополит Христофор уз саслуживање владике Митрофана.

Служба оца Радета обухвата читаву парохију Светог Саве, али је усредсређена на служење болеснима и на дечје активности. (подучавање и вођење у њиховој вери) – Године 1996. парохија је отворила Православну (парохијску) школу Светог Саве. Од њеног настанка о. Раде је предавао часове веронауке својим ученицима и одржавао недељне вечерње часове младим играчима фолклора Светог Саве (од 1995. године). Пре неколико година, почео је да предаје веронауку одраслима. Јован и Стефан су похађали Парохијску и Црквену недељну школу Светог Саве и редовно су служили у олтару. Поред тога, они су играли у фолклорној групи Шумадија, учествујући и у активностима омладинског фудбалског клуба парохије Светог Саве. Протиница Кели поред тога што је помоћни диригент за хор Стеван Шијачки, она диригује на енглеским Литургијама од 2001. године. Такође, она је учитељица недељне школе и чланица Кола српских сестара.

Свештеници Милан Марковина и Драган Велеушић били су велики духовни узори породице Ћутило у првим годинама живота на парохији. Многе породице у парохији везале су своја срца према о. Радету и његовој породици. Заједно са њом делили су све. Такође, они су се трудили да што више помогну протиници Кели да традиција и култура српског народа постане део и њеног идентитета, што се и види данас из њеног живота. Читав живот о. Раде и протиница Кели провели су у храму Светог Саве; Њихови најсрећнији и најважнији тренуци збили су се управо у парохији Светог Саве.

Речи не могу да изразе нашу љубав и оданост црквеној заједници и радујемо се што ћемо са вама у будућности стварати више успомена.